

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי "עץ חיים"

ויקהל

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

סימן י"א - א-הלכות הכנת הגוף לתפילה, והמקומות שראוי להתפלל, וסדר תפילת היחיד והאשה

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

(ב) מנהגינו לתת לב שלא ליכנס לבית הכנסת בעת שאומרים הקהל או השליחציבור דבר רע, כגון בתהילה לדוד כשאומרים ואת כל הרשעים ישימי, אלא ממתנים בפרוזדור עד סיום אותו עניין ואז נכנסים.

(ג) אם מחמת איזה אונס, אינו יכול לילך לבית הכנסת או לבית המדרש, ואפילו לשאר מניין קבוע יש לו איזו מניעה מללכת, יתאמץ לקבץ עשרה אנשים, שיתפלל על כל פנים בביתו בציבור. ואם אי אפשר לו, יתפלל על כל פנים בשעה שהציבור מתפלל, שאז הוא עת רצון. וכן מי שהוא דר במקום שאין שם מניין, יתפלל בשעה שהציבור מתפלל בעיירות. אך אם צריך ללמוד או לעסוק במלאכתו הנחוצה לו, ונתבאר לעיל סימן י' סעיף א' שאסור להתחיל בהם קודם התפילה, יכול להקדים להתפלל תוך משנתן החמה. (ד) וכן מי שליבו חלש, וקשה עליו להמתין מלאכול עד לאחר גמר תפילת הציבור, מותר לו להקדים תפילתו בביתו, כדי לאכול מיד, כדלעיל סימן י' סעיף ב'. ודוק בביתו מותר לו להקדים בעניין זה. אבל אם בא לבית הכנסת שיש שם ציבור, אסור לו להקדים תפילתו לתפילת הציבור. ואפילו אם רוצה לצאת חוץ לבית הכנסת להתפלל קודם הציבור, אסור, אלא אם כן רואה שהציבור מאחרים מהתפלל, יתפלל הוא בפני עצמו, כדי שלא לעבור הזמן. וכן אם הוא חולה או שיש לו אונס אחר, מותר להקדים תפילתו, אפילו בבית הכנסת. ויותר טוב שילך לביתו להתפלל.

(ט) יש אומרים שאם התפללו ציבור בבית הכנסת, ואחר כך באו ציבור אחר להתפלל שם, אין לשליח הציבור השני לעמוד במקום שעמד הראשון, משום דהוי גנאי לראשונים, אם לא שכבר יצאו הראשונים מבית הכנסת. וכן יש אומרים שאם הראשונים הוציאו ספרתורה וקראו בו, אין לאחרונים להוציא שנית ספרתורה, לקרות באותו בית הכנסת. ואין להקפיד בדברים אלו.

(טז) במקום שאין מניין, כופין זה את זה בקנסות, שיבואו תמיד למניין ולא יתבטל התמיד. ואפילו הלומדים, שעל ידי זה יתבטלו מלימודם, כופין אותם שיבואו למניין. וזמן תורה לחוד, וזמן תפילה לחוד.

(יז) היחיד מתפלל כמו הציבור, אלא שאינו רשאי לומר קדיש וקדושה וכו', והוא הדין כשהם כמה אנשים יחדים, כי כל

דבר שבקדושה אינו נאמר אלא בעשרה. וזהו סדר תפילת היחיד כפי מנהגינו, פותח אדון העולמים וכו' ואומר כל ברכות השחר וברכות התורה וכו', ברוך שאמר (מעומד) והזמירות, עד שמסיים ישתבח (מיושב). והקדיש לגמרי. ובמקום ברכו, ואומר ברכי נפשי את יי המבורך, ברוך יי המבורך לעולם ועד. ברוך אתה וכו' יוצר אור וכו'. ואינו אומר קדוש קדוש וגו' אלא עונים בראה ואומרים קדושת יי וכו', דהיינו באמרה בקול, וגם אינו אומר קדוש, ואומר קדושת. אבל ברוך כבוד יי ממקומו, ואמר כדרכו. וממשיך קריתשמע וברכותיה, ויש אומרים שהוא יכול לחזור שלש תיבות יי אלהיכם אמת, כמו שחזרם השליחציבור, ועומד להתפלל שמונה עשרה בלחש (וכשפוסע בסוף תפילתו, לא יחזור למקומו לכל הפחות כדי הילוך ארבע אמות), ואינו חוזר לאמרה בקול, וגם אינו אומר הקדושה כלל, אלא נופל מיד על פניו, ואומר אבינו מלכנו וכו' ואנחנו לא נדע וגו' ומדלג הקדיש לגמרי. [ובשני וחמישי אומר הוידי וכל התחנונים, אלא שאינו מזכיר את השמות באמירת שלש עשרה מדות, ותמורתן אומר בחילוף את בש, ויעבור יי על פניו ויקרא מצפץ מצפץ אל רחום וגו' ואינו צריך לקרוא בתפילת הפרשה הבאה כמו הציבור]. ואומר והוא רחום תהילה לדוד, למנצח יענק, ובא לציון, ובמקום קדוש קדוש וגו' אומר קדושת כדלעיל. וממשיך שיר של יום וכו' עד אמר ר' אלעזר, ואינו אומר נוסח קדיש שתקבל כבציבור אלא מקצתו כך, בריך שמה דקב"ה לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. תתקבל צלותי ותתעבדי בעותי וצלותהון ובעותהון וכו' היא שלמא וכו' וחסדא ורחמי עלנא וכו' עושה שלום וכו'. ואחר כך פיטום הקטורת, ומדלג קדיש דרבנן לגמרי, ואומר ברכי נפשי וכו' במקום ברכו כדלעיל, ומסיים בעלינו לשבח. ועל דרך זה יעשה בתפילת מנחה וערבית, ובשאר התפילות.

הליכות תימא

המדבר עם חברו, והשומע רוצה לדבר תוך דיבור חברו, כדי שלא ישכח איזה ענין

המקור: חרישי משה רצאבי שליט"א
כל הזכויות שמורות לספרות "נחלת אבותינו" אין לשפץ ולצלם ללא רשות בכתב סמכות העלון

דבר המערכת

אשר צוה ה' לאמר (לה, ד)

כתב הרשב"ם בשו"ת שלו (סי' תקפ"ב):

מצוה היא לפרסם את שמות האנשים המנדבים ממנום לדבר מצוה.

זהו שאמר כאן הכתוב "אשר צוה ה' לאמר" - כלומר,

אע"פ שצדקה צריכה להיות בסתר ("מתן בסתר יכפה אף"). בכל זאת בנדבה לדברים שבקדושה

"צוה ה' לאמר" - מצוה לספר ולפרסם.

שנזכה לנדב מסכפנו לדברים שבקדושה, באהבה -

בלב רחב, ובשמחה יתירה.

כניסת השבת:
17:06

יציאת שבת:
18:11

פעילויות העמותה

- כולל אברכים - פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א
- הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי
- שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה
- "פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש
- פעילויות והפעלות לילדים
- "אבות וכנים"
- "אמהות וכנות"
- עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלמוד תורה כנגד כולם"
שיעורי הדף היומי
מידי ערב בשעה 20:00
ברח' גפן 17, באוהל
עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים
בשבת בשעה 12:30
בבי"ס מעיין האמונה קומה 2, אלון 9
עם הרב רחמים מסיקה שליט"א
פה מפיק מרגליות - כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן
בבית כנסת "שתילי זיתים"
בשבת | בשעה 13:10

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!
בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון
צור קשר: 053-345-3020
NA0546812981@gmail.com

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק שלושה עשר - דיני מלאכת זורה בורר ומרקד, כללים ועיקרים

הזורה, הבורר, המרקד

(א) הזורה או הבורר או המרקד בשבת בשיעור גרוגרת (כ"ט סמ"ק), הרי זה חייב חטאת.

הזורה, הוא אחר שדש ופירק את התבואה מהמוץ שלה ועדיין הם מעורבים יחד, זורה את התבואה בַּרְחַת (היא כעין כף גדולה ורחבה) לרות, והרוח מעיפה ומפזרת מהם את הקש והמוץ שהם קלים, וגרגירי התבואה חוזרים ונופלים לארץ. הבורר, הוא אחר שזרה את התבואה, בורר בידו את האבנים והצרורות וכיוצא בהם המעורבים בגרגירי התבואה ומסיר אותם.

המרקד, הוא אחר שטחן את התבואה ונעשה קמח, נותן את הקמח בנפה כדי להסיר ממנו את הסובין (היא הקליפה הדקה החיצונה של החיטה) המעורבת בו, ועל ידי שמקפיץ ומנענע את הקמח בנפה, הסובין הגס נשאר בנפה, והקמח הדק נופל למטה דרך נקבי הנפה.

והזורה והבורר והמרקד דומים ענייניהם זה לזה, שכולם להפריד אוכל מן הפסולת המעורבת בו. ולמה מנו אותם בשלשה אבות מלאכות, מפני שכל מלאכה שהיתה במשכן מונים אותה בפני עצמה.

לבורר פסולת מאוכל, אוכל מפסולת

(ב) אוכל המעורב עם פסולת, אסור לבורר ולהוציא את הפסולת מתוך האוכל, ואיסורו מן התורה. ואפילו אם בורר את הפסולת בידו ואוכל מיד, חייב.

ולבורר את האוכל מתוך הפסולת, אם הוא כדי לאוכלו מיד, הרי זה מותר. בין אם הפסולת מרובה על האוכל, בין אם האוכל מרובה על הפסולת ויש טורח בברירתו. ואם בורר כדי

להניחו ולאוכלו לאחר זמן, הרי זה אסור, ואיסורו מן התורה. **ברירה בכלי**

(ג) לבורר על ידי כלי אסור בכל ענין, אפילו אם בורר את האוכל מתוך הפסולת וכדי לאוכלו מיד, כיון שהוא בורר בכלי כדרך הבוררים.

ואם בורר בכלי המיוחד לברירה, כגון נְפֶה, כברה, מסננת, איסורו מן התורה. ואם בורר בכלי שאינו מיוחד לברירה, איסורו מדרבנן שמא יבורר בכלי המיוחד לברירה. ופרטי דיני ברירה בכלי יתבאר בעז"ה לקמן בפרק ט"ו.

האופן שמוותר לבורר

(ד) נמצא שבשלשה תנאים הוא שמוותר לבורר, וסימנך, אוכל בַּיַד ומִיד. דהיינו אוכל, ולא פסולת. ביד, ולא בכלי. ומיד, ולא לאחר זמן.

לבורר אוכל מאוכל

(ה) היו לפניו שני מיני אוכלים מעורבים זה בזה, כגון תמרים וצימוקים, בטנים ושקדים וכל כיוצא בהם, ורוצה לבורר מין ממין אחר. המין שרוצה לאכול עתה הוא נחשב אוכל, והמין השני שרוצה להניחו ולא לאוכלו עתה נחשב פסולת, ודינם כדין אוכל ופסולת מעורבים שנתבאר בסעיפים הקודמים. ולכן לא יבורר אלא המין שרוצה לאכול עתה. ואם בירר והניח לאכלו לאחר זמן, אפילו הניחו לאוכלו בו ביום, הרי זה חייב.

לבורר אוכל מאוכל להניח שניהם, לאכול שניהם לאלתר

(ו) אסור לבורר שני מיני אוכלין גם כשמכוין להניח שניהם לאחר זמן. ואם ביררם בידו כדי לאכול שניהם לְאַלְתֵר כּל אחד בפני עצמו, הרי זה מותר.

קישור לאתר יד-מהרי"ץ ובו שיעורים בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן,

מוסר ופרשת שבוע מפי ראש הכולל **משה רצאבי שליט"א**

קעת ניתן להצטרף ללימוד עם אברכי הכולל "פרי צדיק"

<http://maharitz.co.il/?CategoryID=497>

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

בשבוע שעבר, הייתה יום ההילולה של הצדיק הקדוש, הוא הרה"ק הרב'ה רבי אלימלך מליזענסק זיע"א, בעל הספר "נועם אלימלך". ולאחר שלמדתי את דברי תורתו, שהובאו ב"נתיבות שלום" מסלונים, התחזקתי מאוד! והאמת - גם הצטרפה לה נחת בלב.

וכך הוא ביאר: מובא שלפני כל עשיית מצווה, תפילה או אפילו מעשה חסד, טוב ונכון וכדאי ומעולה לומר את נוסח "לשם יחוד" הידוע. ושם מופיעות שלושת המילים "בשם כל ישראל". ומה החידוש בכך?

אז באמת כתוב שאין היחיד יוכל לקיים מצווה, כי ידוע מאמר הכתוב: "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז, כ). ואחר שהאדם חטא, איך בכלל יוכל הוא לקיים מצווה, ועוד עם אותם איברים שבהם חטא?! ואיך תשרה עליהם הקדושה?? שהלא השתמשו בהם נגד רצונו יתברך!

אכן ישנו עולם רוחני שנקרא בשם "כל ישראל", ובעולם הזה לא מגיע שום חטא ופשע, כמאמר הכתוב "ועמך כולם צדיקים". שכאשר עם ישראל כולם מאוחדים יחד - אזי כולם צדיקים! כי החטאים מתייחסים רק ליחידים - לבודדים - שכל פרט חוטא בפני עצמו. אך בכללות עם ישראל אין פשע ואין שלטון הסיטרא אחרא שולט עליהם. לכן, כאשר יהודי ניגש לקיים מצווה הרי הוא אומר "בשם כל ישראל!", וכולל את עצמו בכללות ישראל, שאז אין חטא ואין פשע - ובכוחו לקיים את המצווה!

ולחזק את הדבר: מובא בבן איש חי (שנה א' פרשת כי תשא), שהטעם שנפולים אפיים בתפילה, זה כדי ליצור "זיווג בעליונים". ובזמנים שאין נופלים, כגון חול המועד וימים טובים וכו', אזי אותו מועד יוצר מימלא "זיווג בעליונים", ולכן אין צורך בנפילת אפיים. אך, כאשר יש סנדק, חתן וכו' בביהכ"ס - אין נופלים אפיים, א"כ איך שם יהיה נעשה זיווג בעליונים? התשובה לכך: תפילתם נשלמת ע"י בתי כנסיות אחרים שכן אומרים תחנון באותה העת. כי כל התפילות של כל הקהילות בעם ישראל, נכללות זה עם זה ועולות יחד! - בבחינת "כל ישראל ערבים זה לזה"!

היו רגועים והיו שמחים, כי כל עם ישראל הם אחים.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

- לרפואת
שולה בת לולוה אברהם
- לרפואת
איטליה ליבי בת רחל
- להצלחת
לוריא ואוריה בני אליהו
- לעילוי נשמת
גיל בן אליעזר
- לעילוי נשמת
יהודה בן שמואל

מאת הרב נעם כהן שליט"א

סדר קשירת הציצית - המשך

יש עוד טעם שפרשו חכמי תימן הרב זכריה הרופא והרב סעדיה עדני זכרונם לברכה, למנהגנו שאנו קושרים את הציצית שבע חוליות:

בכל ארבע כנפות יש ל"ב חוטים - ח' בכל כנף, וכ"ח חוליות - ז' בכל כנף, ביחד = שישים, כנגד שישים מסכתות שבש"ס שמי שיועד אותם - יודע את כל מצוות ה'.

כתב מו"ר הרב יצחק רצאבי שליט"א בספרו נפלאות מתורתך פרשת שלח (עמוד שכ"ג):

"המנהג בכל קצוות תימן - כולל שרעב - היה, שהיו עושים שבע חוליות". ע"כ.

וכן מורה הרב שבין בטלית של שבת/חול עושים שבע חוליות (ולא שלוש עשרה).

וכן מהר"ץ כתב: עושה שבע. ולא הזכיר שלוש עשרה.

בצבע הטלית התמנית:

עושים פסים שחורים, והטעם משום "זה אלי ואנוהו".

וכן כותב הבא"ח על הפסים הכחולים שיש בטליתות שזה גם משום "זה אלי ואנוהו".

ומה שיש נוהגים - במיוחד אצל הספרדים וכן אצל חלק מהשרעבים - שכל הטלית תהיה רק פסים לבנים זה משום הגמרא בראש השנה יז: "שמלמד שנתעטף ה' כשליח ציבור". והיינו בטלית של ציצית - ואצלו כתיב "לבושו כתלג חיור" פירוש: לבושו כשלג לבן, וכן מטעם שלבן מראה על סליחה וכפרה של הקב"ה.

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

ערב שבת קודש

א. טבילה במקנה, לימוד בזוהר, ופשפוש במעשים:

על פי הקבלה, צריך לטבול בערב שבת במקנה. ועכ"פ אפ"ש להזרים על רוב גופו ט' קבין מים [בערך 12 ליטר. ובמקלחת זה בערך 4 דקות רצופות של זרימת מים על רוב גופו]. וטוב לעסוק אחרי חצות היום בספר הזוהר הקדוש, שסגולתו לטהר הנפש, ולהשפיע נפש יתירה של שבת. ונכון גם כן ביום זה לפשפש במעשיו ולהתעורר בתשובה, לתקן כל הקלקולים שעשה בששת ימי המעשה. כי ערב שבת כולל את כל ימי השבוע כמו ערב ר"ח, שכולל את כל החודש (שע"ה ח"ב סי' נ"ד סע' י"ז, ועול"י ח"ג סי' רמ"ב אות ג' ע"ש ובשערי יצחק ויקרא התש"פ מצורף שו"ת בעניינים כלליים שאלה ט"ז).

ב. שלשה דברים צריך לומר בתוך ביתו:

סמוך לחשיכה, כחצי שעה לפני שקיעת החמה [שהוא כמה דקות קודם "הדלקת נרות" שמצוין בלוחות], שואל את בני ביתו בלשון רכה, עישרתם? ערבתם? הפרשתם חלה? ויאמר להם, הדליקו את הנר. ולא דוקא בלשונות אלו אלא עניין דברים אלו. וטוב שיזכיר להם עוד דברים שרגילים לעשות בערב שבת ואסורים בשבת, כגון פתחתם בבוקרים? חתכתם נייר? וכיוצ"ב. ומי שמתפלל מוקדם כמנהגינו, ישאל קודם לכן (שע"ה שם סע' י"ח ובהע' נ"ו, ידב"ש).

מלאכת דש

א. ריסוק שלג, ברד וקרח בשבת:

אין מרסקים בשבת שלג או ברד או קרח, דהיינו לשברם לחתיכות דקות כדי שיזובו מימיהם. ויש מתירים לרסקם כשהם בתוך המשקה כיון שאין המשקה הזב מהם, ניכר לעין. ולכתחילה יש להחמיר בזה. ומכל מקום, מותר לנענע את הכוס, וכן לסובב את המים או המשקה שבכוס בכף קטנה, כדי שהקרח ימָחָה במהרה. ובלבד שלא ירסקו בכף ממש (בנין משה ח"ב פ"ב סע' א' וד').

ב. ליתן קוביות קרח לכוס עם משקה:

בימות החמה, מותר ליתן קוביות קרח וכיוצא בזה, לתוך כוס מים ושאר משקה, כדי לצננו, שאין זה ריסוק בידים (שם סע' ב').

לזרע קודש בר קיימא אבישו בת דליה

לרפואת אביגיל בת הדסה

לק"י, ה'תשפ"ב, ב'של"ג לשטרות

מבחנים חודשיים בעמדות נדרים פלוס' על ספרי שלחן ערוך המקוצר

למרחן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פוסק עדת תימן

מבחן חודש כל ראש חודש בל"ג

על החומר הנלמד בחודש האחרון

ע"פ לוח לימוד 5 הלכות ליום באו"ח ו-3 הלכות ביו"ד

מבין העונים נכונה [ציון מעל 90]

תיערך 2 הגרלות כל ראש חודש

שני הזוכים יקבלו כ"א 150 ש"ח

ויכתרו "חתני שלחן ערוך המקוצר"

הודעות ישלחו לזוכים

תרומה לע"נ ר' יוסף ב"ר יחיא ידעי ז"ל

מבחן שנתי בעמדות נדרים פלוס' על ספר אנדתא דפסחא

כולל פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ זצוק"ל

ופירוש "פרי עץ חיים" למרחן הגר"י רצאבי שליט"א

מבחן ראשון - עד ר"ח ניסן

מבחן שני - עד ערב פסח

מבין העונים נכונה [ציון מעל 90]

תיערך הגרלה אי"ה בכ"ח ניסן ה'תשפ"ב

יומא דהילולא של מהרי"ץ 217 שנה לפטירתו זיע"א

חמישה הזוכים הראשונים

יקבלו זיכוי בשווי 150 ש"ח

לרכישת ספרי מכון "פעולת צדיק"

חמישה זוכים נוספים יקבלו כ"א 50 ש"ח

ויכתרו "חתני אנדתא דפסחא"

הודעות ישלחו לזוכים

תרומת קרן מלגות "מעשה נסים"

ע"ש הגה"צ ר' נסים רצאבי זצ"ל

ולע"נ מרת אסתר כדיחי ע"ה בת רבי יוסף שרעבי זצ"ל

ניתן לקבל 'חינם' חוברות אנדתא דפסחא

עם פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ

על מנת להתחייב ללמוד בהם עד לחג הפסח

נקודות חלוקה: בני ברק 03-6780070

ירושלים 02-6420535

מודיעין עילית 050-4139964

מטרת תוכנית חשוכה זו

להקנות לבני עדתנו, ידע חיוני למנהגי אבותינו.

בברכת התורה ולומדיה

מאיר ליאור לוי

לתרומות ושליחת לוח יומי טל' 052-7636382

642mll@gmail.com

עם
מארי חיים

הלכות שמירת הלשון

הרוצה לצאת ידי שמים בעניני השמיעה יתנהג כך:
אם איש אחד בא אליו ורוצה לספר לו על חברו, והוא מבין שרוצה לספר עליו דברי גנות, ישאלנו מתחילה אם הענין שאתה רוצה לספר לי יהיה נוגע לי על להבא או שאוכל לתקן את הדבר בהוכחה או כיוצא בזה. אם יאמר אליו שנוגע לו על להבא או שהוא יכול לתקן את הדבר, מותר לשמוע. ולא יאמין לעת עתה, רק לחוש עד שיתברר הדבר. אבל אם יבין מתשובתו שלא יהיה תועלת מזה, או שיבין שהוא רק דברי חרופין וגידופין בעלמא שהוא מעליל עליו עלילות ברשע ומגנה אותו מחמת גודל שנאתו אותו, אסור אפילו לשמוע. (חפץ חיים, כלל ו' אות ג')

חידודן השבת:

היכן מצינו בש"ס:
שאפשר לקדש אשת איש?
רמז: עז פנים לגיהנם.

שאלת השבת:

משה ויהודה - שני ישיבישערס למדנים, הלכו ברחוב בשבת קודש, וראו בהליכתם מודעה שמדברת בלשון הרע לכו"ע, היה זה מקום צדדי - לא היו שם איש - משה תלש אותה (!) בשינוי כלאחר יד. יהודה עמד נדהם באומרו: ירחם ה' משה! מה אתה עושה?! משה השיב לו: חילול השם כזה! דברים כאלה לא יראו עינינו! לא אנו, ולא חברי שכונתנו!
עם מי הצדק?
א. אבוי! אסור בשום פנים.
ב. בדיעבד מותר, לא לכתחילה.
ג. אם אין גוי מותר.
ד. מותר לכתחילה אפילו אם יש שם גוי.

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

מתי יהודי חייב להניח תפילין בשבת (לא מיירי במצאן בשבת וכדו' - מדובר בקביעות)?
רמז: מדובר ביהודי שאין עליו אות אחת מן השלוש אותות.

להצלחת
איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת
שרה (זהרה) מנצורה
בת נעמי

להצלחת
רועי בן חנוניה אושרי

לעילוי נשמת
יואל בן שלום שרפי

להצלחת
יאיר בן רחמים שרפי

להצלחה בפרנסה
ליאור בן אליהו

10
אי יוצא?

מצא את 10 ההבדלים

וביום השביעי יהיה לכם קדוש שבת שבתון לה

וביום השביעי יהיה לכם קדוש שבת שבתון לה

זכות הלימוד "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללם:

לע"נ הצדיק
הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

- ולהבדיל להצלחת כל עמ"י ובפרט הרה"ג ישראל אברג'ל הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל
- לע"נ אברהם ראובן בן אברהם
- להצלחתו בפרנסה אליהו בן זאב חפץ
- להצלחת אברהם בן מיכאל קטיעי
- לרפואת שמואל חלא בן רבי יחיא חלא
- להצלחת איתמר בן שלום עובד

א"ת
לפנינו נצטוו ללמוד תורה ולעבוד בה
לפי מצוות ה' אשר אנחנו עושים
לע"נ אברהם ראובן בן אברהם

א"ת
לפנינו נצטוו ללמוד תורה ולעבוד בה
לפי מצוות ה' אשר אנחנו עושים
לע"נ אברהם ראובן בן אברהם

א"ת
לפנינו נצטוו ללמוד תורה ולעבוד בה
לפי מצוות ה' אשר אנחנו עושים
לע"נ אברהם ראובן בן אברהם

מאת התלמיד הנעים
אריאל שלום כרמי נ"י

"לא תבערו אש בכל משבתכם ביום השבת" (לה, ג)

מדוע הזכיר כאן הכתוב דוקא מלאכת הבערה, ולא שאר מלאכות מכל ט"ל מלאכות שבת? אלא שכל שאר מלאכות שבת לא נשתנו מזמן חז"ל לזמן שלנו, כגון מלאכות בורר, זורע וכו'... אבל מלאכת הבערה נשתנתה, כי בזמנים קודמים היו משקשכים אש בשתי אבנים, והיתה זו טרחה מרובה!, אבל בזמן שלנו הבערת האש נעשית ע"י לחיצת כפתור בלבד, ויש שטועים וחושבים שאפשר להקל בכך... ולכן הדגיש הפסוק כאן את מלאכת הבערה - ללמדנו שגם בזמנינו מלאכה זו אסורה. והטעם הוא שהאיסור אינו מחמת טרחה, שהרי אם יוציא אדם מכיסו מחט מרשות היחיד לרשות הרבים מתחייב באיסור סקילה, ואילו אם יש בביתו המון אבטיחים ורוצה להעביר אותם מחדר לחדר - מותר אף לכתחילה אפילו שיש בו טרחה (בשם הרב עובדיה יוסף זצוק"ל).

שבת שלום ומבורך!

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת... " (לה, ב)

שאף אחד לא יעז לחלל את השבת מקור הברכה, את כל רכושי שעלול לרדת לטמיון!!
ואכן בליל שבת התחילו לרדת גשמים עזים בכל רחבי הארץ, והיה ברור שכל המלט שנמצא באתר הבניה – אבד ונפסד.

אולם יהודי יקר זה, ערך את שולחן השבת שלו בפנים מאירות, שר את הזמירות כרגיל, למד חומש ורש"י ועסק באמירת תהילים כהרגלו, כאילו שום דבר לא קרה ולא יקרה! באמונת איתן בדברי חז"ל, כי השבת מקור הברכה!

בצאת השבת אחר שהבדיל על היין, החל להרגיש את פעימות לבו, ולחשוב על ההפסד הגדול באיבוד הכמות הגדולה של המלט, שעלתה לו בדמים וגיעה רבה. עכשיו ירד הכל לטמיון! מיד קם ונסע למקום הבניה, אולם כשהגיע לשם הופתע ונדהם ממראה עיניו!!!! כל חביות המלט שלו היו מכוסות היטב בקרשים, פחים ואבנים כראוי וכיאות, ומאומה לא התקלקל!

הוא לא האמין למראה עיניו, ורצה למשש את הנס בידיו! הוא תחב ידו לתוך אחת מחביות המלט, והנה הוא יבש לחלוטין וטוב לשימוש! הוא כבר התחיל לחשוב על הנס הגדול שקרה לו, על מלאכי עליון שנשלחו אליו משמים כדי לכסות את חביות המלט בזכות שמירת השבת...

רק למחרת נודע הדבר...

כשהתחיל הגשם לרדת, שלחו אנשי הנהלת חברת 'סולל בונה' פועלים לאתר הבניה, כדי לכסות את חביות המלט שלהם, אך בחשכת הלילה הגיעו הפועלים בטעות לאתר הבניה של מיודענו הקבלן, שומר התורה והמצוות, וכיסו את החביות שלו, במקום לכסות את החביות של 'סולל בונה' וכך ניצל רכושו...

בזכות שמירת השבת שהיא מקור הברכה!!!

מעשה המחזק מאד את הלבבות, ליסוד כי השבת מקור הברכה, קרה בימי הבראשית של הקמת המדינה: בתקופה ההיא החלה עליה גדולה של שארית הפליטה לארץ ישראל, והחלה תנופה גדולה של בניה בכל רחבי הארץ. יישובים רבים נבנו באותה תקופה.

קבלן אחד שומר מצוות זכה במרכז לבניית שכונה בעיר חדשה שהוקמה אז, כאשר בבניית השכונה הסמוכה זכתה חברת 'סולל בונה'.

בימים ההם, העלות הכספית הגבוהה ביותר בענף הבניה, היתה של רכישת המלט, כי הוצרכו לקנותו ולהביאו מחו"ל תמורת הון רב. הקבלן שומר המצוות הזמין כמות גדולה של מלט, והמתין בצפייה להגעת המשלוח.

לתדהמתו וצערו הרב, ההזמנה הגיעה ביום שישי אחרי הצהריים, בארגזי עץ ללא כיסוי. כיון שכבר היו הימים ימי סוף האביב, לא חשש הקבלן, והשאיר את שקי המלט כשהם מגולים.

אבל הלא יאומן קרה!! אחרי הצהריים של אותו יום שישי, כשכל המלט היה מונח באתר הבניה והפועלים כבר חזרו לעיר מגורם יפו, התקדרו פתאום השמים בעננים, והיה נראה שבכל רגע עלול לרדת גשם זלעפות. בשיחה שקיים הקבלן עם הפועלים, הציעו הם שכיון שאם ירד גשם הרי כל המלט יירטב ויתקשה, ולא יהיה ראוי כלל, וההפסד הכספי יהיה עצום – אין ברירה אחרת, אלא שהם ייסעו לאתר הבניה עם משטחי קרשים, כדי לכסות את החביות היטב.

אולם בדיקה מהירה של הקבלן העלתה, שהזמן שנותר עד שבת הוא קצר, והוא חושש שפועליו יגיעו בנסיעה זו לחילול שבת רח"ל. כיון שהוא

היה איש ירא אלוקים, הוא אמר להם בנחרצות: "אני אינני מוכר את השבת תמורת כל הון שבעולם, ואני מזהיר אתכם,

**בצאת השבת
אחר שהבדיל על
היין, החל להרגיש
את פעימות לבו,
ולחשוב על ההפסד
הגדול באיבוד
הכמות הגדולה של
המלט, שעלתה לו
בדמים וגיעה רבה.
עכשיו ירד הכל
לטמיון!**

"לא תבצעו אש בכל משבתיכם ביום השבת" (לה, ג)

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

לזה! ועל ידי זה האדם ירוויח שלוות נפש. ולכן כדאי לכל אחד לעשות אימונים בזה, לדוגמא: אדם שמגיע הביתה מהכולל/מהעבודה וכו', וכל הזמן אין אוכל מוכן, והוא מתחיל לבעוס באומרו: אני רעב, מדוע לא הכנת לאכול?? בא בטרוניות וקנטרורים לאשתו.

והעצה בזה שאם יודע שיש קושי בכך, יקדים תרופה - לפני שמגיע הביתה יקח איזה מזונות וירגיע רעבונו, כך יבוא רגוע ושלו לביתו.

וכן יש אחד שכל הזמן הבית שלו מבלגן – ב"ה שפע! והוא מצפה לישועה - מתי נגיע לבית ויהיה נקי??

וכל הזמן כועס בגלל זה. העצה לזה שיוריד ציפיות! יכניס לו לראש לפני שהוא נכנס הביתה: אני נכנס לספארי -

גן חיות! וממה נפשך, אם פתאום אשתו סידרה את הבית - הוא יהיה שמח, כיון שלא ציפה לכך.

ואם היא לא סדרה - הוא כבר לקח בחשבון לאן הוא מגיע, ויהיה יותר רגוע.

ועל זה הדרך במצבים שונים שעומדים לפניו, והכל לפי העניין.

וככל שיהודי יתאמן בזה - הוא יהיה יותר רגוע ושלו. הוא יסתכל על הדברים אחרת, ולא כל דבר יעצבן אותו בקלות.

ועוד תרופה יש למידת הכעס, כתב בספר כתר ראש (אות עג): הגאון מווילנא אמר לתלמידו ר' חיים מוולוז'ין, שהתרופה לכעס היא, שיקדים תפילה לצרה. וקודם לכתו בדרך או בבוקר השכם, יאמר: ריבונו של

עולם הנני הולך בגיא צלמוות ומקום מסוכן - הושיעני מיצר הרע, ומחטאים. ובפרט מעבירה פלונית (מידת הכעס) וירבה בזה מקירות לבבו וישענו ה'.

נתפלל לה' שיצילנו ממידה זו, ושנזכה להיות שלמים לעבודתו יתברך שמו.

פסט הדברים שהכתוב בא לאסור הדלקת אש בשבת. אולם ידוע שהזוהר הקדוש (תיקוני הזוהר מח) ביאר פסוק זה גם על מידת הכעס - שהכעס הוא כמו אש! לכן צריכים להיזהר, ובפרט ביום שבת קודש. וכל הכועס כאילו הדליק אש בשבת. ע"ש.

ואמר רבי שלומקה מזוועהיל זצוק"ל: כעס בא מחוסר אמונה. היות ואילו היה מאמין בה' - לא היה בא לידי כעס. שהרי 'לפלוני הזיקו ולא לאלמוני יסרו', וכולם שלוחי דרחמנא הם שנתן בלבם לצער, ומה לו כי יכעס עליהם??

וצריך אדם לדעת שכאשר הוא עובד על מידה זו, רק היא מחיה מזה ואדם שלא כועס מקבל מתנות מה'.

סיפר הרב אלימלך בידרמן מעשה: שהאדמו"ר מגור בעל החידושי הרים ישב בקבלת קהל ובפתח חדרו עמד משמשו רבי בונים, ושמר על הסדר מי יכנס ומי לא, ומי היה קודם למי וכו'. והיה שם אדם מכובד שהגיע מרחוק וברצונו להיכנס לרבי. ר' בונים לא נתן לאותו האיש להיכנס אל הרבי. חמתו של האיש בערה בו, והוא סטר לרבי בונים! - מיד נכנס ר' בונים לרב והתלונן בפיו. הרב שמע דבריו.

ואחר שאותו יהודי מכובד נכנס אליו, לא רצה הרב להושיט לו יד עד שיפייס את ר' בונים. היהודי יצא החוצה ופרץ בבכי, התברר שלא היו לו ילדים, והגיע לכאן מארץ רחוקה כדי לקבל ברכה, וכשראה שהרבי לא מוכן לתת לו אפילו יד, כאב לו מאוד.

ר' בונים תפס אותו בשרוולו הכניסו כך לחידושי הרים וצעק: "אינני מוחל לו אלא בתנאי אחד! והוא: שהרבי יבטיח שהשנה יהיה לו בן זכר! הרב ברך אותו. וכך היה המעשה. ובאותה שנה נולד לאותו יהודי בן זכר.

אולי אנחנו לא נמצאים בדרגה כזאת גבוהה, אבל צריך לדעת לשאוף

מחלה או החלמה - חלק 1

האם ישנם רופאים שבוחרים ברפואה הטבעית כעיקר?

ישנם כבר רופאים, ולא מעטים, שאזרו אומץ להודות בליבם, שהרפואה הכימית לרוב אינה מרפאת מחלות מהשורש, אלא בעיקר מטעלימה את סממניהם, כעין טאטוא של הלכלוך מתחת לשיטח עם מטאטא מלוכלך. המחיר לכך אינו זול, משום שאותה רפואה ממש מרעילה ומזיקה את איברי הגוף הפנימיים, היינו בזמן שהסממנים בחוץ אינם נראים או נרגשים, הסיכון להתפתחות מחלה פנימית עולה. אותם רופאים החליטו באומץ רב לנטוש את ספינת התענוגות הזו, המכונה 'רפואה קונבנציונלית', אשר כוללת רוב עושר וכבוד המוצעים לרופאים המשתפים פעולה עם המערכת הכבירה הזו (כידוע ליודעי חן) ולעלות על סיפונה של 'הרפואה המשולבת'.

אז איך זה עובד ביחד?

רופא המוסמך לטפל ברפואה כימית שבוחר בדרך טבעית לרפואה מטופלי הוא נכס חיוני הנצרך לעולם וכן להיפך- מטפל ברפואה טבעית שלומד ומתעדכן היטב לגבי התפתחות הרפואה הקונבנציונלית זוהי ברכה לעולם.

ראשית חשוב להבהיר, שלא כל מקרה ניתן לריפוי במרפאות הטבעיות וכל שכן בבתי החולים הכימיים (מפתח זה יינתן בידי של משיח, כמו שכתב רבי נחמן זצ"ל במאמרו העוסק באחרית הימים; נראה כי באותם ימים מסתוריים, הבעל"ט במהרה בימינו בע"ה, יתגלה ספר הרפואות הגנוז). ישנן אף מחלות שמחייבות שימוש בתרופות כימיות. אולם בעבודה נכונה, שעיקרה רפואה טבעית ומסייעת לה במידת הצורך הרפואה הכימית, השימוש בסמים הכימיים איבד את ערכו מאד ברוב המקרים ולא יהיה נחוץ עוד, ורפואות פשוטות כמו תזונה, תרגילי רפואה, היחשפות לשמש ונטילת צמחי מרפא בעלי פעילות רפואית מתונה, יתפסו את מקומם עד שהאדם יעלה על דרך המלך שלו בבריאות איתנה ובשמחת הלב.

מקרה מהמרפאה

המטופל ב.ג הגיע למרפאתי עם סכרת ויתר לחץ דם שאובחנו כעשר שנים קודם לכן. הטיפול בסכרת כלל 5 כדורי אינסולין ביום והזרקה לפי הצורך בתוספת מספר תרופות נוספות לצורך העלמת ביטויי הקליני של לחץ הדם הגבוה. לדבריו, מחלה הסכרת כנראה מידרדרת כי משנה לשנה מעלים לו את מינון ותדירות השימוש בתרופות והזריקות. רצונו להירפא מהמחלה, שלשיטת הרפואה הכימית הינה חשוכת מרפא, ולפי השמועה- ישנם מטפלים העוסקים ברפואה הטבעית בשיטות המשלבות תזונה, פעילות גופנית ודיקור, אשר הצליחו לרפא כבר כמה וכמה ממטופליהם הסכרתיים לשעבר. אשתו מטופלת במרפאתי כבר שנים רבות. היא סבלה מאסתמה ואלרגיות, המתאפיינים בקוצר נשימה והתקפי שיעול מחניקים, גרד ודמעה בעיניים ושאר מיני מטריד. כטיפול היא נטלה באופן קבוע משאפים (ונטולין + בודיקורט, המכיל סטרואידים) ובעונות מעבר גם תרופה אנטי היסטמינית. במהלך הטיפול תנאיה הגופניים והנפשיים השתפרו מאד, החיסון התחזק ועימו גם הביטחון להרפות מהתרופות, שליוו אותה דרך ארוכה, עד שאט אט נפרדה מכולן תודה לאל. כיום כבר

שנים רבות אחרי, אינה משתמשת בתרופות מסוג זה כלל וכלל והרגשתה טובה ברוך השם. אם כן, על אף שבעלה היה קטן אמונה וחשדן לא קטן, התרצה (לאחר שנים של שכנועי אשתו), קיבל את ההמלצה והגיע למרפאה.

ב.ג לא שיתף פעולה עם התזונה כמעט בכלל וגם עם הצמחים שהמלצתי הוא נגמגם לרוב, לכן עיקר הטיפול שקיבל במרפאתי הוא זיקור. אך המלצה אחת שנתתי הוא לקח בשתי ידיים: התעמלות! ב.ג נרפא לחלוטין. כבר שנים רבות שאינו נוטל אף אחת מהתרופות שהמליצו לו הרופאים הכימיים, הסוכר שלו בטווח התקין ולחץ הדם כמו של בן 18. הוא מתעמל בכל יום שעה לפחות ונהנה מכך מאד. הרמב"ם זצ"ל נתן לנו הבטחה בהנהגת הבריאות (שער א) ושם כתב על 'ההתנועעות וההתעמלות' וז"ל: "זה העיקר הגדול בהתמדת הבריאות ובדחיית רוב החוליים" ושם בהמשך דבריו כתב כי "אין תמורתה". ב.ג ניצל בחסדי השם יתברך בזכות התגברות אחת שעשה, אמנם השינוי שעשה אינו שלם, משום שאם יפסיק להתעמל יום אחד- מחלתו, הקשורה בהרגלי אכילה, תשוב אליו! אך הוא מרוויח זמן יקר של חיים ללא סבל ובע"ה עוד יעשה את השינוי המיוחל לטובה ולברכה.

מחלה לכל החיים או מחלה לחול, וחיים?

עיננו רואות בכל שבוע ושבוע, כי רובן של המחלות, שהרפואה הכימית מגדירה כ"מחלה לכל החיים" ואף טורחים לעודד את מטופליהם באמרות כמו "זה לכל החיים אדון נכבד" או "את זה תיקחי איתך לקבר גברת", בהחלט נעלמות כלא היו, ולא כי העוסק ברפואת החולאים הוא עילוי, אלא כי כמו בכל חכמה גם בחכמת הרפואה נתן הבורא יתברך חוקים, שאם נשמעים להם וחיים על פיהם מגיע, בדרך הטבע שטבע ה' בבריאה, התיקון המיוחל. העוסק ברפואת החולאים, אשר עושה מלאכתו באמונה (שהוא רק השליח והכל מאת ה' המרפא חינום את בריותיו) ובהתמדה גדולה, זכה ללמוד וללמד, לקיים ולעשות את אותם חוקים. מטופליו, המוכשרים איש איש בתחומו, זוכים להתבהרות המחשבה ולתכנון מסלול מחדש של דרכם הטבעית בימי חייהם הנמרצים. אשרי המטופל שלוקח את המלצות מטפלו בשתי ידיים וממהר לעשותן, כמובן- לשם שמים. כי זה רצונו יתברך בכל תחום ושטח, שנוצרת לחוקיו, שהם הדרך להשגת התכל'ס- שנוצח צבאי לקיים מצוות ולהרבות חסד עם קונו וסביבתו, שנתגבר כאריות לכבוש את יצרנו ושנאה את רענו כפי שאנו אוהבים את עצמנו.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנו 052-2220918
המאמר לעילי נשמת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה יחד עם כל בני ישראל השוכבים עימו ולהבדיל בין המתים לחיים לרפואת כל המטופלים הנשלחים אלי בכלל חולי עמו ישראל אכ"ר

החיסול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים מתוך ספרו של הרב אברהם אוהיון שליט"א

הבן יקיר לי

עידוד מילולי

ביקורת, הוא הבדל תהומי! ילד שלא צמח על גבי מצע של עידוד ותמיכה נכונה - גדל לאדם בעל חוסר ביטחון מוחלט בעצמו, התלוי בתלות קשה בדעת סביבתו ואינו מנצל אף מעט מן הפוטנציאל הגלום בו. דימויו העצמי שלילי, והוא רואה את עצמו רק דרך משקפי החברה. אם מעריכים אותו - הוא יהיה מאושר, אך אם הוא ישמע או אף רק ידמה לו ששמע דבר ביקורת, הוא יחוש שקטלו באותו רגע את כל אישיותו השברירית.

אין כוונת הדברים שמעתה יעשו ההורים כל מאמץ למנוע מהילד כל התמודדות. אדרבה, לילד מפונק יש בעיות משלו, דווקא כתוצאה מן ההרס שזורע בו הפינוק. הדרך הנכונה היא לתת לילד להתאמץ ולהשקיע, אך ללוות אותו בתמיכה רגשית ובהבנה, בהזדהות ובאמון, בהערכה ובעידוד.

חברה מעודדת

חשוב לוודא כי הילד נמצא בחברה טובה היוודעת 'לפרגן' ולומר מילים טובות, ולא רק לבקר ולקטול. נוסף על כך, נוכל לדאוג לילד לדמות בוגרת שתשמש לו מעין 'חבר-מדריך'. קשר עם אדם מבוגר (שכן טוב, ידיד המשפחה, אברך שילמד עמו בחברותא וכדומה) יתרום לתחושת החשיבות העצמית של הילד. אם ישכיל מבוגר להעניק לילד תשומת לב חיובית ודברי שבח ועידוד, הוא יוכל לסייע בכך לבניין האמון של הילד בעצמו.

התמקדות בהצלחות ולא בכישלונות.

גם אם הילד מספר על עשרה כישלונות והצלחה אחת - נתמקד בה, נגדיל אותה, נדון בה ונדגיש את יכולתו. כמו כן, ננסה לדלות ממנו את סיפורי הצלחותיו, שלעיתים, בשל הביטחון העצמי הנמוך שלו, הוא אינו מכיר בהן כלל. נבהיר לו שאין בעולם אדם שמצליח בכל או מושלם בכל, והדבר אינו סותר את המעלות וההצלחות. כאשר הילד יתחיל לחשוב על הצלחותיו, הרי הוא בדרך המובילה לבניית ביטחונו.

התייעצות עם הילד על דברים שהוא מתמצא בהם מחזקת את ביטחונו. אפשר להתייעץ איתו גם בתחומים אחרים. זאת לאחר שניתן לו כלים מתאימים להחלטה.

לדוגמה:

'אני מתלבטת אם לקנות כעת לרותי נעלי חורף. מצד אחד הנעליים שלה כבר בלויות, וכעת, בסוף העונה, אפשר לקנות נעליים חדשות בזול, ומצד אחר מסתבר שעד החורף הבא הרגל שלה תגדל, ואז הנעל לא תתאים לה.'

התשובה הפשוטה והמתבקשת, לקנות נעליים במידה גדולה יותר, ודאי תעלה בדעתו של הילד, אך אנו נתמלא הערכה על יכולת החשיבה והשיפוט שלו, נשמע בקולו ונעשה כדבריו. כמו כן נספר לשאר בני הבית על עתה הנכונה. באופן זה נגביר את הכרתו בערך עצמו ונגביר את ביטחונו העצמי, אך רק בתחום רכישת הנעליים, כמובן. ההבדל בין ילד שקיבל עידוד נכון לילד שהיה שרוי באווירה של

ובְהַקְבֵּץ נְעָרוֹת
תִּימְנִיּוֹת רַבּוֹת
אֶל חָרִישׁ הַבִּירָה

נשות תימן

א/א/א/א פ/א/א/א י/א/א

ביום חמישי
ל' אדר א' תשפ"ב 3.3
בביה"כ יאמר ליעקב
רימון 4 (אולפנת חריש)
נתקבץ בשעה 20:00

א/א/א א/א/א/א

עלות כניסה 25 ₪ | ביום האירוע 30 ₪
ההרשמה החלה! לנשים בלבד מגיל 18 ומעלה
הרישום מסתיים ביום רביעי כ"ב אדר א' 23.2.22

מוזיקה וריקודים

כיבוד ושתייה כיד המלך

תחרות תחפושות נושאת פרסים

- הודיה זכריה 050-9377778
- בת אל ברזילי 050-7421696
- ספיר קוממי 054-8319492
- גליה מנצור 052-8212133
- אוריה עמרם 053-3321993

בס"ד

מזל! לקראת חג הפסח

נפתח סניף למכירת מיני תבלינים, פיצוחים ומצות עבודת יד
[בהשגחתו הידועה של מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א]

ניתן להזמין מכו"א אפ"א (27.2.22) ע"כ אפ"ב (23.3.22)

לברורים והזמנות | 0527151404